

Μια “ασυνήθιστη” ιστορία: Ο βίος της αγίας Ειρήνης (5 Μαΐου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η αγία Ειρήνη. Ρωσική κεντημένη εικόνα, 1598-1604.

Κατά τους χρόνους του αγίου Κωνσταντίνου του Μεγάλου, ο βασιλιάς της πόλεως Μαγεδώνος (στην Περσία), Λικίνιος, είχε μία θυγατέρα εξαιρετικής ομορφιάς, ονόματι Πηνελόπη. Για να την προστατεύσει από την διαφθορά του κόσμου, την είχε κλείσει από την ηλικία των έξι χρόνων σε υψηλό και απροσπέλαστο πύργο, όπου την περιέβαλλε με αφάνταστη πολυτέλεια και ανέσεις. Την υπηρετούσαν δεκατρείς θεραπαινίδες και την μόρφωσή της είχε αναλάβει ένας πάνσοφος γέροντας, ονόματι Απελλιανός. Μία ημέρα, η κόρη είδε ένα περιστέρι να μπαίνει

στον πύργο, κρατώντας στο ράμφος του ένα κλαδί ελιάς που ήλθε να αποθέσει πάνω σε ένα χρυσό τραπέζι.

Στο ίδιο μέρος ήλθε κατόπιν ένας αετός να αφήσει ένα στεφάνι από άνθη που κρατούσε στα γαμψόνυχά του, και τέλος ένα αποκρουστικό μαύρο κοράκι έφερε εκεί ένα φίδι. Η Πηνελόπη ρώτησε να μάθει από τον δάσκαλο της την σημασία των σημείων αυτών και εκείνος της εξήγησε ότι έμελλε να λάβει το βάπτισμα, σύμβολο του οποίου ήταν το κλαδί ελιάς, και αφού αντιμετώπιζε κατόπιν δοκιμασίες και θλίψεις θα κέρδιζε τον βασιλικό στέφανο του μαρτυρίου.

Λίγο μετά το όραμα αυτό, ήλθε ένας άγγελος να την κατηχήσει στην χριστιανική πίστη και της έδωσε το όνομα Ειρήνη. Αφού βαπτίσθηκε, η Ειρήνη ανέτρεψε τα είδωλα του πατέρα της και αντιμετώπισε με ανδρική αποφασιστικότητα τις απειλές εκείνου. Έξαλλος ο Λικίνιος, διέταξε να ρίξουν την κόρη του κάτω από τις οπλές άγριων αλόγων, ένα από αυτά όμως στράφηκε εναντίον του βασιλιά και τον ποδοπάτησε. Η προσευχή της θυγατέρας του επανέφερε τον Λικίνιο στην ζωή, και τότε μεταστράφηκε μαζί με πλήθος υπηκόων του, παραιτήθηκε από τον θρόνο και αποτραβήχθηκε στον πύργο, όπου πέρασε την υπόλοιπη ζωή του χύνοντας δάκρυα μετανοίας. Ο διάδοχος του στον θρόνο, Σεδεκίας, επιχείρησε να μεταστρέψει την πριγκίπισσα στην ειδωλολατρία. Αντιμετωπίζοντας όμως την επίμονη άρνησή της, διέταξε να την ρίξουν σε έναν λάκκο γεμάτο με φίδια. Με την βοήθεια του Θεού, η Ειρήνη αντεπεξήλθε στην δοκιμασία αυτή, όπως και σε άλλα βασανιστήρια στα οποία την υπέβαλαν, και έφερε στην αληθινή Πίστη πλήθος ειδωλολατρών.

Ο Σεδεκίας εκθρονίσθηκε από τους εχθρούς του και ο γιος του Σαβώρ εξεστράτευσε εναντίον τους για να λάβει εκδίκηση. Ο ίδιος και ο στρατός του όμως προσβλήθηκαν από τύφλωση και ακινητοποιήθηκαν. Έξω από την πόλη συνάντησαν την Ειρήνη που τους θεράπευσε, αλλά αυτοί παρέμειναν στην τυφλότητα της ψυχής τους και υπέβαλαν την κόρη πάλι σε μαρτύρια, αναγκάζοντας την να βαδίζει σε μια απόσταση τριών μιλίων φορτωμένη έναν σάκκο άμμο και με τα πόδια τρυπημένα από καρφιά. Αγανακτισμένη από την προσβολή αυτή κατά των αγίων, η γη άνοιξε τότε και κατάπιε πλήθος απίστων. Από τους επιζώντες περισσότεροι από τρεις χιλιάδες μεταστράφηκαν· μόνο ο βασιλιάς έμεινε αμετανόητος και τιμωρήθηκε από άγγελο Κυρίου.

Ελεύθερη πια, η Ειρήνη διέτρεξε την πόλη Μαγεδών κηρύττοντας το Ευαγγέλιο και οδήγησε στον Χριστό τους περισσότερους κατοίκους. Μετέβη κατόπιν στην πόλη Καλλίνικον, όπου θριαμβεύοντας στα μαρτύρια στα οποία την υπέβαλαν, μετέστρεψε στην πίστη τους κατοίκους συμπεριλαμβανομένου του έπαρχου στον οποίο ο βασιλιάς είχε αναθέσει τον βασανισμό της.

Η φήμη της αγίας έφθασε έως τον βασιλιά των Περσών, Σαβώριο, ο οποίος την συνέλαβε και την αποκεφάλισε. Ένας άγγελος, όμως, την επανέφερε στην ζωή, για να μπορέσει να συνεχίσει την αποστολή της. Κατευθύνθηκε τότε προς την πόλη Μεσημβρία, κρατώντας στο χέρι της ένα κλαδί ελιάς, ως σημείο νίκης επί όλων των δυνάμεων του θανάτου. Αφού βάπτισε τον βασιλιά της περιοχής εκείνης και τους υπηκόους του, επέστρεψε στην πατρίδα της και εν συνεχεία πέρασε από την Έφεσο, όπου έκανε θαύματα αντάξια των Αποστόλων προς επίρρωσιν του κηρύγματός της.

Ολοκληρώνοντας το αποστολικό της έργο, η αγία Ειρήνη πήρε μαζί της τον δάσκαλό της Απελλιανό και έξι μαθητές της και μπαίνοντας σε έναν νεόσκαπτο τάφο τους έδωσε την εντολή να κυλήσουν πίσω της τον λίθο του μνημείου και να επιστρέψουν μετά από τέσσερις ημέρες. Δύο ημέρες αργότερα ο Απελλιανός ήλθε στον τόπο αυτό και βρήκε τον λίθο μετατοπισμένο και τον τάφο άδειο. Για τον λόγο αυτό πιστεύεται ότι η αγία ανελήφθη στους ουρανούς όπως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος.

Πηγή: “Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, υπό ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, εκδ. Ίνδικτος (τόμος ένατος – Μαΐος, σελ. 61-63)

Πηγή: askitikon.eu